

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἐξελέχθησαν ὡς μέλη τῆς ἑταιρίας διάφοροι διάφορων ἐθνῶν ἔξοχοι ἄνδρες ἐν οἷς καὶ οἱ ἡμέτεροι κύριοι Θεόφιλος, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· Ἀθανάσιος, Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης Κερκύρας· Α. Ρίζος Ραγκαβῆς, καθηγητὴς ἐν Ἀθήναις· Κάρολος Δ. ὁ Βυζάντιος· Πέτρος Βράλλας, καθηγητὴς ἐν Κερκύρᾳ· Ἀλέξανδρος Δαμασκηνός, πρόεδρος τῆς ἰονίου γερουσίας· ὁ Κόμης Νικόλαος Κ. Λούντσης ἐκ Ζακύνθου· Γεώργιος Μακροράνος, δικηγόρος ἐν Κερκύρᾳ· Σπυρίδων Ροδοθέατος πρόεδρος τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Δικαστηρίου· ὁ Κόμης Δημήτριος Σολομός ἐκ Ζακύνθου· Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης βουλευτὴς Λευκάδος· καὶ Σπυρίδων Ἰωάννης Βλασόπουλος ταμίας ἐν Ἰθάκῃ.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΡΤΙΟΥ 15, 1864.

Τὸ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συμπληρωθὲν, ὡς ἀνηγγείλαμεν, ὑπουργεῖον τοῦ Κ. Βούλγαρη παρητήθη τέλος, καὶ ἀποτόμως, μὴ τυχὸν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ βασιλέως εἰς τινὰ διατάγματα καὶ ἀπολέσαν σχεδὸν ἐν τῇ Συνελεύσει τὴν πλειοψηφίαν· ἀντικατεστάθη δὲ ὑπὸ τοῦ Κ. Κανάρη πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν, παραλαβόντος συναργάτας τοὺς ἑξῆς· Θρασύβουλον Ζαίμην ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, Θεόδωρον Δηλιγιάννην ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, Δημήτριον Χρηστίδην ἐπὶ τῶν οικονομικῶν, Πάνον Κορωνάϊον, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, Ἀλέξανδρον Κουμουνοπούρον, ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως. Ἄπαντες οἱ νέοι ὑπουργοὶ ὑπῆρξαν καὶ ἄλλατε ὑπουργοί, οἱ πλεῖστοι μάλιστα οὐχὶ ἄπαξ· κέκτηνται δὲ καὶ ἰκανότητα καὶ ὄνομα καὶ πείραν. Εἴθε πράξωσιν ἀγαθὰ. — Συνεπείρ τῆς μεταβολῆς ταύτης παρητήθησαν καὶ τρεῖς νομάρχαι καὶ τινες εἰσαγγελεῖς καὶ ὁ πρὸ μικροῦ διορισθεὶς Διευθυντὴς τῆς Αστυνομίας, ὃν τινὰ διεδέχθη ὁ πληρεξούσιος Κ. Τάττα Μαυρομαμάτης. — Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔγραψεν ἐπιστολὴν ἰδιόγραφον πρὸς τὸν πρῶτον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δηλιγιάννην, ὡς μόνον ἐκ τῶν συναδέλφων του μὴ ὑπογράψαντα τὴν ἀπότομον παραίτησιν, ἀλλὰ πέμψαντα ἄλλην ἰδιαιτέραν. Οἱ νέοι ὑπουργοὶ ἐξέδωκαν τὸ ἀκόλουθον πρόγραμμα.

Τὸ ἐπουργικὸν συμβούλιον πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Συμπολίται!

Καθ' ἣν στιγμήν λήγει τὸ στάδιον τοῦ κλονισμοῦ, τὸν ὑποῖον ἀναγκάτως ἐπέφερεν ἡ ἐθνοσωτήριος μεταβολή, καὶ ἄρχεται ἡ περίοδος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νομίμου τάξεως, αὐδαίς βεβαίως ὄγνωε, πόσον δυσχερὴ καὶ ἀκροσφαλῆ

εἶναι τὰ καθήκοντα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας.

Ἡ Πατρίς ἔχει πλήρες δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ παρὰ τῶν διαπόντων τὰ δημόσια πράγματα τὴν πραγματοποιήσιν τῶν νομίμων πόθων τῆς, ἐνεκα τῶν ὁποίων οὐδεμιᾷ θυσιᾷ ἐφείσθη· ἠθέλησε καὶ θέλει ἡ Πατρίς τὴν εὐκρινῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, τὴν ἐδραΐωσιν τοῦ συνταγματικοῦ θρόνου, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποίου ἐνόησε πάντοτε νὰ ἐναποθέσῃ τὴν τύχην τῆς, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτοῦνται πολλὰ μέσα· ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων νὰ παγιωθῇ ἡ τάξις, καὶ, διὰ νὰ κατορθωθῇ ταῦτο, καθήκον ἔχουσιν οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου νὰ λάβωσιν ἀνυπόθετον καὶ ἰδιαιτέραν ὑποντίδα περὶ τῆς τακτοποιήσεως τοῦ στρατοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ πολυειδεῖς ὑπηρεσίαι εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος εἶναι πασίγνωστοι, νὰ διοργανώσωσι συγχρόνως τὴν ἐθνοφυλακίαν, αὐτὴν τὴν ἄλλην ἐθνικὴν δύναμιν, ἥτις εἰς κρίσιμους περιστάσεις ἀξιολόγουσ· ὑπηρεσίας οὐχ ἥττον προσήνεγκε, καὶ ἐπὶ πᾶσι νὰ εἰσαγάγωσιν ἅπαν ἀναβολῆς τὴν αὐστηρότην οἰκονομίαν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ κράτους.

Κληθέντες ὑπὸ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ βασιλέως εἰς τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων πραγμάτων, δὲν ἐδιδάσκαμεν νὰ ὑποκούσωμεν, χωρὶς νὰ ἁγοσώμεν οὔτε τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς, οὔτε τὸ ἔαρος τῆς εὐθύνης μας.

Ἀναλαμβάνομεν τὰ δύσκολα καθήκοντά μας, ἐπηρειζόμενοι οὐχὶ εἰς τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις, ἀλλ' εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑποστήριξιν· ἀνεῷ αὐτῆς οὐδὲν δυνατόν· μετ' αὐτῆς τὸ πᾶν κατορθοῦται.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν θελωμεν ἔχει, καθ' ἑλπὴν τὴν πορεῖαν μας, ἀχώριστον ὁδηγὸν τὴν πίστην καὶ εὐκρινῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων· θελωμεν διατηρήσῃ ἀπεριορίστον σέβας πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας· θελωμεν δεῖξει πλήρη ἀμεροληψίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαρτίου 1864.

Ὁ θεὸς τοῦ βασιλέως Φρεδερίκος, καὶ οὐχὶ Ἰωάννης, ὡς ἐσφαλμένως ἐγράφη, διατρίβει πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα.

Ἐξ Ἀμβούργου ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ δοῦξ τοῦ Αὐγουστέμβουργου εὐρέθη νεκρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης του.

Ἀνηγγέλθη ὅτι ἡ περὶ Ἑπτανήσου συνθήκη ὑπεγράφη· ἀλλ' εἰσέτι οὐδὲν βέβαιον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΠΑΠΑΝ. Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Γαλλικοῦ Χρόνου περιγράφει τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐπισκεπτομένων τῶν Πάπαν ὡς ἐφεξῆς. — Ὁ ἐπισκεπτόμενος, ἀφοῦ δι-
 ἔλθῃ τοὺς προδόμους, εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Πάπα. Ἡ Α. Α. κάθεται ἐν πῶι μυχῶ τῆς αἰθούσης ὑπὸ τεχνητὸν οὐρανίσκον ἐπὶ μικροῦ θρόνου, μίαν βαθμίδα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἀνυψωμένου, καὶ ἐξ ὀλοσφρικοῦ ἐπιχρύσου κεκαλυμμένου· τράπεζα δὲ, ὡς γραφεῖον, πρόκειται αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος γονυπετεῖ πρῶτον μὲν ἐν τῇ θύρᾳ, ἔπειτα δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης, καὶ τελευταῖον πλησίον τοῦ θρόνου, ἐνθα ὁ Πάπας προτείνει τὸν πόδα αὐτοῦ, καὶ οὗτος ἀσπάζεται τὴν λευκὴν ἐμβάδα, ἐφ' ἣς ὑπάρχει χρυσοῦς σταυρὸς· μένει δὲ γονυπετὴς, ἄχρις οὐ ἡ Α. Α. νεύσῃ αὐτῷ πρὸς ἐξέγερσιν. Καὶ τοῖς μὲν λαϊκοῖς εὐθὺς δι-

δοται τὸ σημεῖον τοῦτο· τοῖς δὲ κληρικοῖς, μοναχοῖς, καὶ αὐτοῖς τοῖς δευτερεύουσιν ἐπισκόποις, οὐδόλως ἐνίοτε δίδεται, ἀλλὰ γονυπετεῖς διχλέγονται τῷ Πάπᾳ· καὶ ἐξοχοὶ δὲ τινες λαϊκοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν, ὡς ὁ Κ. Δε-Μερόδης, εἰ καὶ διαφερόντως ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ὑπὸ τοῦ Πίου Θ'. Τοῦτο δὲ οὐδόλως ἐστὶ θυμαστὸν, διότι πολλάκις μοναχαὶ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν μένουσι γονυπετεῖς ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ αὐτῶν πατρὸς· ἔθος τοῦτο ἀνατολικὸν ὅπερ ὑπάρχει κοινὸν παντὶ τῷ Ῥωμαϊκῷ κλήρῳ, καὶ οὐδεὶς τοῦτο νομίζει δυσφόρητον· διότι, ὡς γνωστὸν πολλοὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ συνήθως ὀκλαζόντες (σταυροποδιστὶ καθήμενοι) συνδιαλέγονται. Οἱ δὲ Καρδινάλιοι καὶ ἐπίσκοποι ἀσπάζονται τοῦ Πάπα τὴν χεῖρα, καὶ κάθονται ἐπὶ θώκου περιχρύσου· ἀλλὰ τῶν Γάλλων ἐπισκόπων τινὲς ἐπιμένουσιν ἐν ἀσπασθῶσι τὸν πόδα αὐτοῦ. Θυδεμία κυρία ἀξιούται τῆς πρὸς τὸν Πάπαν εἰσόδου, μόνων ἐξαίρουμένων τῶν Βασιλισσῶν καὶ Βασιλοπαίδων μετὰ τῶν ἀκολουθῶν αὐτῶν· ἄλλας δὲ κυρίας ὁ Πάπας ὑποδέχεται ἐν τοῖς περιδρόμοις ἢ ἐν τοῖς κήποις τοῦ Οὐατικανοῦ, οὐχὶ δὲ ἐν ταῖς αἰθούσαις. Πᾶσαι αἱ γυναῖκες, αἱ πρὸς τὸν Πάπαν ἐμφανιζόμεναι, ὅποιου δὴ ποτ' ἂν ᾖ βαθμοῦ, φέρουσι μέλαν ἱμάτιον, καὶ μέλανα πέπλον· οἱ δὲ ἄνδρες ἐμφανιζόμενοι ἀποβάλλουσι τὰς χειρίδας. Ὁ Πάπας ὑποδέχεται καθήμενος καὶ ὑπὸ Καρδινάλιων καὶ ἐπισκόπων περιστοιχίζομενος· ἀνίσταται δὲ μόνον, ὅταν ὑποδέχεται Βασιλοπαιδας, καὶ προβαίνει μέχρι μὲν τοῦ μέσου· τῆς αἰ-

θούσης πρὸς ὑποδοχὴν Βασιλέων, μέχρι δὲ τοῦ προδόμου πρὸς ὑποδοχὴν Αὐτοκρατόρων. Ὅταν ἀντεπισκέπτηται Βασιλεῖς ἢ Αὐτοκράτορας, ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ καταβαίνωσι μέχρι τῆς ἀμάξης αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ ν' ἀνοίγωσι τῆς ἀμάξης τὴν θύραν. Οἱ Πάπαι συνήθως εἰσὶ θελκτικοὶ εἰς τὰς συνεντεύξεις αὐτῶν, καὶ τὰ πάντα περὶ αὐτοὺς οὕτως εἰσὶ παρεσκευασμένα, ὥστε νὰ ἐκπλήττωσι καὶ νὰ συγκινῶσι τὸν εἰσερχόμενον· καὶ ἀληθῶς νομίζει τις, ὅτι οἱ περὶ τὸν Πάπαν γραμματεῖς καὶ αὐλικοὶ περιστοιχίζουσι θεῖόν τι μεγαλεῖον. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς μεγαλοπρεπείας ταύτης ὑπάρχει πάντῃ ἀντίθετον· διότι εἰς τὸ πρῶτον μειδίαμα τῆς σεβασμίας ἐκείνης ἱερότητος ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου βαθέως συγκινεῖται. Ὅθεν λέγεται, ὅτι Χριστίνα ἡ Βασίλισσα τῆς Σουηδίας δὲν ἐδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα ἐνώπιον τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ Ζ' (1655—1667)· ὁ δὲ περιβόητος Ἀλέξανδρος ὁ Γ' (1492—1503) ἦτο κατὰ γράμμα θελκτικώτατος, παρρησίαν ἔχων χαριεστάτην, καὶ καθ' ἑκάστην πέμπτην δεχόμενος εἰς ἀκρόασιν πάντας τοὺς βουλομένους. Πίος ὁ Γ' (1785—1800) καὶ γέρον ἤδη ἦτο λίαν ἐπίχαρις. Γρηγόριος δὲ ὁ ΙΣ' (ὁ πρὸ τοῦ νῦν παπεύσας) εἰ καὶ ἄλλως αὐστηρὸς καὶ σκυθρωπὸς, ἦν ὅμως ἐπίχαρις ἐν ταῖς συνεντεύξεσιν. Περί δὲ τοῦ νῦν Πάπα Πίου τοῦ Θ' οὐδεὶς τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὸν δὲν δύναται νὰ μὴ ἐπιφωνήσῃ ἀπερχόμενος, « ἀληθῶς ἐστὶν ἀγγελος »· οὐδέποτε ὑπῆρξε Πάπας οὕτω φιλόφρων καὶ περιποιητικὸς τοὺς τρόπους. Β.

ΞΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

Κατὰ τὸ ΙΔ' ἔτος.

Ἐν τῇ Ἑλευθέρᾳ Ἑλλάδι μετὰ τῆς Ἑπταρήσου.

1. Κ. Φρεαρίτης, πρότασις τοῦ Πανεπιστημίου.
2. Ν. Σαρίπολος, καθηγητὴς . . .
3. Ν. Κόκκινος . . .
4. Ἀρχιμ. Ἀλ. Α. Δογοθέτης . . .
5. Δ. Βερναρδάκης . . .
6. Ε. Λάνδερερ . . .
7. Ν. Δραγοῦμης.
8. Α. Ν. Κωστής, ὑφηγ. τοῦ Πανεπιστημίου.
9. Ι. Περδάνογλος.
10. Ι. Δεκιγιάλλας, ἱατρός.
11. Ι. Σακελλίων.
12. Σοφ. Οἰκονόμος.
13. Σπ. Σερεμέτης.
14. Δ. Θεοφιλόπουλος, φαρμακοποιός.
15. Ι. Γ. Λάτρης.
16. Γ. Γρυπάρης.
17. Δ. Λιναρδάτος.
18. Θ. Καρούσος.
19. Ν. Α. Καλόγηρος.
20. Π. Σκαλτσούνης.
21. Ι. Ῥαζής.
22. Ἀλ. Βυζάντιος.
23. Ἀχ. Γεωργαντᾶς.
24. Στέφ. Ν. Δραγοῦμης. καὶ ἄλλοι.

Ἐκτὸς τῆς Ἑλευθέρας Ἑλλάδος.

1. Πριγκίπισσα Μασάλσκη, ἐν Τυρρηνίᾳ.
2. Σπ. Ζαμπέλιος, ἐν Νεαπόλει.
3. Α. Γ. Πασπάτης, ἱατρός ἐν Κωνσταντινουπόλει.
4. Α. Καλούτσος, ἱατρός ἐν Σάμῳ.
5. Χ. Α. Παρμενίδης, ἐν Μαγνησίᾳ.
6. Γ. Ἀριστείδης, σχολάρχης ἐν Λέσβῳ.
7. Π. Τάκινθος, ἐν Μιτυλήνῃ.
8. Α. Τσελεπιδάκης, ἐν Ἰσμαήλῃ.
9. Σ. Μενδωνίδης, . . .
10. Γ. Παπάρογλους, ἐν Ἰδραλίᾳ.
11. Κ. Παπάρογλους, . . .
12. Π. Ἀραβαντινός, ἐν Ἰωαννίνοις.
13. Κ. Πέππ, ἐν Ἀργεῖ.
14. Σαφρὼ Λεοντιάς, ἐν Σμύρνῃ.
15. Αἰμυλ. Μαρούτζης, ἐν Βηρυτῷ.
16. Γ. Μ. Βανιέρης, ἐν Κωνσταντινουπόλει.
17. Ι. Βαλέττας, ἐν Λονδίνῳ.
18. Κ. Λευκαδίτης, ἐν Ὁδησσῷ.
19. Α. Λιθαθηκόπουλος, ἐν Αἰγύπτῳ.
20. Γ. Γωγός, ἱατρός ἐν Κωνσταντινουπόλει.
21. Α. Βεργάδης, ἐν Λαρίσῃ.
22. Δ. Ν. Μπότασις, ἐν Ἀμερικῇ.
23. Μ. Δ. ἐν Παρίσι.

καὶ ἄλλοι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΔ' ΤΟΜΟΥ.

Ὁ Διευθυντὴς Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.